

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล

และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาพฤติกรรมของครูผู้สอนตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู พ.ศ. 2536 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดเลย โดยศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอน ที่มีอายุราชการแตกต่างกัน สรุปผลการศึกษาได้ตามลำดับต่อไปนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

5.2 วิธีดำเนินการวิจัย

5.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

5.4 สรุปผลการวิจัย

5.5 อภิปรายผลการวิจัย

5.6 ข้อเสนอแนะ

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมของครูผู้สอนตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู พ.ศ. 2536 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเลย ใน 3 หมวด

1.1 หมวดรอบรู้ สอนดี

1.2 หมวดมีคุณธรรม จรรยาบรรณ

1.3 หมวดมุ่งมั่นพัฒนา ศรัทธาอาชีพครู

2) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมของครูผู้สอนในแต่ละหมวดที่ศึกษา จำแนกตามอายุราชการ

5.2 วิธีดำเนินการวิจัย

5.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ครูอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเลย จำนวน 871 คน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนแต่ละโรงใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 269 คน

5.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเองตามกรอบ ของเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู พ.ศ. 2536 ซึ่งประกอบด้วย หมวดรอบรู้ สอนดี หมวดมีคุณธรรม จรรยาบรรณ และหมวดมุ่งมั่นพัฒนา ศรัทธาอาชีพครู เป็นแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด มี 3 ตอน

ตอนที่ 1 ถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) มี 4 หัวข้อ

ตอนที่ 2 ทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple Choice) มี 8 ข้อ

ตอนที่ 3 ถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของครูผู้สอน ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู พ.ศ. 2536 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (RatingScale) มี 80 ข้อ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้เชี่ยวชาญ และได้นำไปทดลองที่โรงเรียนชุมแพศึกษา อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น เพื่อตรวจสอบหาค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง ปรากฏว่าได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.98

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 269 ชุดได้รับคืนและอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ จำนวน 263 ชุดคิดเป็นร้อยละ 97.77

5.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ ดังนี้ ข้อมูลตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลตอนที่ 2 ทดสอบความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ใช้การแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ข้อมูลตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของครูผู้สอนตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู หาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้ t-test

5.4 สรุปผลการวิจัย

5.4.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 263 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 51.30 เป็นเพศชาย 128 คน คิดเป็นร้อยละ 48.70 ในจำนวน 263 คน อายุในช่วง 26-35 ปี และอายุในช่วง 36-45 ปี เท่ากันเท่ากับ 118 คน คิดเป็นร้อยละ 44.90 มากที่สุด รองลงมาอายุในช่วงต่ำกว่า 25 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.90 อายุในช่วง 46-55 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.20 และน้อยที่สุดอายุในช่วง 56-60 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.10

ผู้ตอบแบบสอบถาม 263 คน ส่วนใหญ่ปฏิบัติราชการมาแล้ว 11 ปีขึ้นไป จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 64.60 รองลงมาปฏิบัติราชการมาแล้วต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 35.40 และในจำนวน 263 คน ส่วนใหญ่มีวุฒิปริญญาตรี 238 คน คิดเป็นร้อยละ 90.50 รองลงมาวุฒิต่ำกว่า

ปริญญาดรี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50 และสูงกว่าปริญญาดรีน้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00

5.4.2 ทดสอบความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู พ.ศ. 2536 บางเรื่อง พบว่า ส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่สอบถาม โดยมีความเข้าใจ ในเรื่องการสร้างแบบทดสอบวัดผลประเมินผลการเรียน การสอนควรยึดสิ่งใด เป็นสำคัญ คิดเป็นร้อยละ 92.01 มากที่สุด รองลงมา ข้อใดเป็นบทบาทของครูในการสอนแบบศูนย์การเรียน คิดเป็นร้อยละ 87.45 หลัก การและจุดมุ่งหมายที่เหมือนกันของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษา ตอนปลาย (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) คือข้อใด คิดเป็นร้อยละ 84.03 การมัธยมศึกษาของไทยในปัจจุบัน มีจุดมุ่งหมายอย่างไร และข้อใดไม่ใช่นโยบาย พัฒนาการศึกษาระดับจังหวัดเลย คิดเป็นร้อยละ 76.05 นโยบายในการจัดการ มัธยมศึกษาของกรมสามัญศึกษา เน้นในเรื่องใด คิดเป็นร้อยละ 71.10 เหตุใด จึงใช้แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นวัดผลสัมฤทธิ์ คิดเป็นร้อยละ 49.43 และวิธีการ สอนแบบใดในข้อต่อไปนี้ ที่ถือว่าเป็นการให้ข้อมูลเนื้อหาวิชาตลอดจนความรู้โดย ตรงแก่ผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 26.62 น้อยที่สุด

5.4.3 ความคิดเห็นและการเปรียบเทียบเกี่ยวกับพฤติกรรมของครูผู้สอน ตามตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู พ.ศ. 2536 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด กรมสามัญศึกษา จังหวัดเลย สรุปผลการศึกษาดังนี้

1. ภาพรวม โดยภาพรวมแล้วครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเลย มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก เมื่อวิเคราะห์เป็น รายหมวด พบว่า มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน เมื่อเปรียบเทียบครูผู้ สอนที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปี และที่มีอายุราชการ 11 ปีขึ้นไป มีพฤติกรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งโดยภาพรวม รายหมวดและรายด้าน

2. หมวดรอบรู้ สอนดี วิเคราะห์จำแนกเป็นรายด้านได้ดังนี้

ด้านความรู้และความสามารถในการวิชาชีพครู มีพฤติกรรมอยู่ใน ระดับปานกลาง โดยมีพฤติกรรมในเรื่องการสามารถนำความรู้ไปใช้ในการสอน

สูงสุด เรื่องการวิจัยการเรียนการสอนและนำผลการวิจัยมาใช้ปรับปรุงวิธีการสอนต่ำสุด การทดสอบความรู้ความเข้าใจตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู พ.ศ. 2536 บางเรื่อง ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่สอบถาม โดยมีความเข้าใจในเรื่องการสร้างแบบทดสอบวัดผลประเมินผลการเรียนการสอน ควรยึดสิ่งใดเป็นสำคัญสูงสุด เรื่องวิธีการสอนแบบใดในข้อต่อไปนี้งoodว่าเป็นการให้ข้อมูลเนื้อหาวิชาตลอดจนความรู้โดยตรงแก่ผู้เรียนต่ำสุด เมื่อเปรียบเทียบครูผู้สอนที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปีและที่มีอายุราชการ 11 ปีขึ้นไป มีพฤติกรรมเฉพาะในเรื่องการจัดทำเอกสารและคู่มือในวิชาที่ตนรับผิดชอบ และเรื่องการเผยแพร่เทคนิควิธีการสอนใหม่ๆตลอดจนผลงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก โดยมีพฤติกรรมในเรื่องการเป็นที่ปรึกษากิจกรรมของผู้เรียนสูงสุด เรื่องการบันทึกระเบียบประวัตินักเรียนต่ำสุด เมื่อเปรียบเทียบครูผู้สอนที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปีและที่มีอายุราชการ 11 ปีขึ้นไป มีพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านรอบรู้สถานการณ์บ้านเมืองและความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก โดยมีพฤติกรรมในเรื่องการติดตามข่าวและความเคลื่อนไหวต่างๆในด้านการศึกษา การเมือง เศรษฐกิจและสังคมสูงสุด เรื่องการวิเคราะห์ข่าวสารและปัญหาต่างๆได้ต่ำสุด เมื่อเปรียบเทียบ ครูผู้สอนที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปีและที่มีอายุราชการ 11 ปีขึ้นไป มีพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. หมวดมีคุณธรรม จรรยาบรรณวิเคราะห์จำแนกเป็นรายด้านได้ดังนี้

ด้านความเมตตากรุณา มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมากโดยมีพฤติกรรม ในแต่ละเรื่องใกล้เคียงกัน เมื่อเปรียบเทียบ ครูผู้สอนที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปีและที่มีอายุราชการ 11 ปีขึ้นไป มีพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัย

สำคัญทางสถิติ

ด้านความยุติธรรมมีพฤติกรรมอยู่ในระดับมากโดยมีพฤติกรรมในเรื่องการตัดสินผลการเรียนด้วยความยุติธรรมสูงสุด ส่วนพฤติกรรมในเรื่องอื่นๆใกล้เคียงกัน เมื่อเปรียบเทียบครูผู้สอนที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปี และที่มีอายุราชการ 11 ปีขึ้นไป มีพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านความรับผิดชอบ มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก โดยมีพฤติกรรมในเรื่องการตั้งใจที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์สูงสุด เรื่องการประเมินและนำผลมาพัฒนาการปฏิบัติงานต่ำสุด เมื่อเปรียบเทียบ ครูผู้สอนที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปี และที่มีอายุราชการ 11 ปีขึ้นไป มีพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านวินัย มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมากโดยมีพฤติกรรมในเรื่องการปฏิบัติตามกฎระเบียบราชการสูงสุด เรื่องการมีแนวทางการทำงานเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้อื่นได้ต่ำสุด เมื่อเปรียบเทียบ ครูผู้สอนที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปี และที่มีอายุราชการ 11 ปีขึ้นไป มีพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านความขยัน มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก โดยมีพฤติกรรมแต่ละเรื่องใกล้เคียงกัน เมื่อเปรียบเทียบ ครูผู้สอนที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปี และที่มีอายุราชการ 11 ปีขึ้นไป มีพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านความอดทน มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก โดยมีพฤติกรรมในเรื่องความอดทน อดกลั้นต่อคำวิพากษ์วิจารณ์สูงสุด เรื่องการรู้จักควบคุมอารมณ์ตนเองต่ำสุด เมื่อเปรียบเทียบ ครูผู้สอนที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปี และที่มีอายุราชการ 11 ปีขึ้นไป มีพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านความประหยัดมีพฤติกรรมอยู่ในระดับมากโดยมีพฤติกรรมแต่ละเรื่องใกล้เคียงกัน เมื่อเปรียบเทียบ ครูผู้สอนที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปี และที่มีอายุราชการ 11 ปีขึ้นไป มีพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านความเป็นประชาธิปไตยในการปฏิบัติงาน และการดำรงชีวิต มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก โดยมีพฤติกรรมแต่ละเรื่องใกล้เคียงกัน เมื่อ

เปรียบเทียบครูผู้สอนที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปีและที่มีอายุราชการ 11 ปีขึ้นไป มีพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. หมวดยุทธศาสตร์พัฒนา ศรัทธาอาชีพครู วิเคราะห์จำแนกเป็นรายด้านได้ดังนี้

ด้านการพัฒนาตนเอง มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก โดยมีพฤติกรรมในเรื่องการสนใจและการกระตือรือร้นในการที่จะเข้ารับการอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้สูงสุด เรื่องการคิดเทคนิควิธีการสอนหรือประดิษฐ์ผลงานใหม่มาใช้ในการเรียนการสอนต่ำสุด เมื่อเปรียบเทียบ ครูผู้สอนที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปีและที่มีอายุราชการ 11 ปีขึ้นไป มีพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านการพัฒนาชุมชน มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก โดยมีพฤติกรรมในเรื่องการเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนสูงสุด เรื่องการแนะนำความรู้และเทคโนโลยีใหม่แก่ชุมชนต่ำสุด เมื่อเปรียบเทียบ ครูผู้สอนที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปีและที่มีอายุราชการ 11 ปีขึ้นไป มีพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านความรักและศรัทธาในอาชีพครู มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก โดยมีพฤติกรรมในแต่ละเรื่องใกล้เคียงกัน เมื่อเปรียบเทียบ ครูผู้สอนที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปีและที่มีอายุราชการ 11 ปีขึ้นไป เฉพาะในเรื่องสนับสนุนองค์ความรู้วิชาชีพครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5.5 อภิปรายผล

ผลจากการวิเคราะห์ ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของครูผู้สอนตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู พ.ศ. 2536 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเลยมีประเด็นการค้นพบที่จะนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. จากผลการวิจัยที่ พบว่า โดยภาพรวมแล้วครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเลย มีพฤติกรรมตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู พ.ศ.2536 อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการวิจัยของ (วิทยา รุ่งนามา, 2536) ที่พบว่า โดยภาพรวมแล้ว ครูอาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์ ปฏิบัติตนตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูอยู่ในระดับมาก และข้าราชการ ครูสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 มีทรรษะต่อเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา ทั้ง 3 หมวด อยู่ในระดับมาก (ประทวน อินทร์เถื่อน, 2536) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูอาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการใช้วิชาความรู้และเทคนิคการเรียนรู้ตลอดจนศาสตร์เฉพาะวิชาชีพครูในการสร้างให้นักเรียน เกิดความรู้และพัฒนาทุกด้าน เพื่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดีในสังคม ดังนั้นครูจึงต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถทั้งวิชาการและวิชาชีพครูต้องเฝ้าหาความรู้ให้ทันสมัยตลอดเวลาและปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุคคลทั่วไป ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นในสังคมของตนและของโลก มีความรอบรู้ในวิชาชีพของตน ในด้านการสอนครูผู้สอนจะต้องทำการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ มีการพัฒนาการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถและความสนใจของนักเรียน อีกทั้งสามารถให้บริการการแนะแนวในด้านการเรียน การครองตน และรักษาสุขภาพอนามัย จัดทำและใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งสามารถับการเรียนการสอน ให้เหมาะสมกับสถานการณ์บ้านเมืองในปัจจุบัน ในด้านมีคุณธรรมจรรยาบรรณของความเป็นครูผู้เป็นครูจะต้องรักษาจรรยาบรรณและวินัยตามระเบียบประเพณีครู มีความรัก ความเมตตา บรรารณาต่อนักเรียน อุทิศตนและเวลาเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนได้รับความเจริญเติบโตพัฒนาในทุกด้าน และจะต้องดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน ในส่วนของด้านมุ่งมั่นพัฒนา ศรัทธาอาชีพครู ครูผู้สอนจะต้องรู้จักสำรวจและปรับปรุงตนเองสนใจใฝ่รู้และศึกษาหาความรู้ต่างๆ รู้จักเพิ่มพูนวิทยฐานะของตนเอง คิดค้นทดลองใช้วิธีการใหม่ๆที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและ

เป็นประโยชน์ต่อชุมชน ครูจะต้องมีศรัทธาในวิชาชีพครูตั้งใจใช้ความรู้ความสามารถทางวิชาชีพเพื่อให้บริการแก่นักเรียน และสังคมมีความซื่อสัตย์ต่อหลักการของอาชีพครู มีความรับผิดชอบในด้านการศึกษาต่อสังคม ชุมชนและนักเรียน

นอกจากนี้จากผลการวิจัยที่ พบว่าครูผู้สอนมีพฤติกรรม หมวดยอมรับ สอนดี อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนส่วนใหญ่มีคุณวุฒิการศึกษาสูงระดับปริญญาตรีเป็นอย่างต่ำ และได้รับการอบรมระหว่างประจำการ เพื่อเสริมความรู้ และประสบการณ์ที่ส่วนราชการเจ้าสังกัด สถาบันการศึกษาอื่นๆเช่นมหาวิทยาลัย และวิทยาลัยครูเป็นต้น จัดฝึกอบรมเพื่อให้ครูผู้สอนมีความรู้ ทักษะและเจตคติที่ดี ต่อวิชาชีพครูรวมทั้งครูผู้สอนสามารถศึกษาหาความรู้ได้ด้วยตนเองจากสื่อประเภทต่างๆ ทั้งจากโทรทัศน์วิทยุและเอกสารสิ่งพิมพ์ต่างๆจึงทำให้มีความรู้ด้านนโยบาย จุดมุ่งหมายของหลักสูตรตลอดจนการใช้และปรับปรุงหลักสูตรการประเมินหลักสูตร รวมทั้งมีจิตวิทยาในการสอน ใช้เทคนิคการสอนจัดกิจกรรมได้สอดคล้องกับความสนใจ และมีทักษะในการวัดและประเมินผล สอดคล้องกับผลการวิจัยของ (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2533 ค.)ที่วิจัยเกี่ยวกับคุณลักษณะและพฤติกรรมของครู พบว่า พฤติกรรมครูควรมีมากที่สุด คือ ศึกษาหลักสูตรให้เข้าใจ รู้จุดมุ่งหมายของหลักสูตร รู้จุดประสงค์การเรียนรู้ เตรียมการสอน ถ่ายทอดเนื้อหาวิชาให้ถูกต้องตามจุดประสงค์ ใช้เทคนิคการสอนพยายามให้นักเรียนเกิดการเรียนได้ครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ ประเมินผลขณะสอนและใช้สื่อการสอน พยายามศึกษาและหาวิธีแก้ไขในด้านการสอน หาความรู้ใหม่ๆในการนำมาประกอบการสอน และมีความพยายามที่จะสอนเด็กที่มีปัญหาให้บรรลุจุดมุ่งหมายเอาใจใส่ต่อผลการเรียนกระตือรือร้นที่จะเพิ่มประสบการณ์เพื่อนำมาปรับใช้ในการเรียนการสอน ทำงานตามบทบาทหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ และตั้งใจให้ผู้เรียนได้รับความรู้เต็มที่สอดคล้องกับแนวคิดของ(ว่าที่ ร.ต.ประเจตน์ สิงห์สถิตย์, 2533)ที่กล่าวว่า ครูผู้สอนเป็นผู้มีบทบาทมากในการพัฒนานักเรียนเพราะอยู่ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุดสามารถกำหนดทิศทางและมีอิทธิพลโดยตรงต่อผู้เรียน ฉะนั้นบทบาทของครูแต่ละคนจึงเป็นเครื่องบ่งชี้ว่าเด็กจะพัฒนาไปได้มากน้อยเพียงใด

สำหรับพฤติกรรมในหมวดมีคุณธรรม จรรยาบรรณ อยู่ในระดับมากนั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนต้องถือปฏิบัติตามระเบียบคุรุสภาว่าด้วย จรรยาบรรณ และวินัยตามระเบียบประเพณีของครู พ.ศ. 2526 และต้องปฏิบัติตามความคาดหวังของสังคมที่ยกย่องว่าครู คือบุชนิยบุคคล ครูคือพ่อแม่คนที่สองของนักเรียน ครู คือแบบอย่างทางด้านคุณธรรมของสังคม ซึ่งถ้าครูคนใดมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ไม่เหมาะสมจะได้รับการประณามอย่างรุนแรง ครูจึงต้องยึดมั่นในคุณธรรมจรรยาบรรณอย่างเคร่งครัด สอดคล้องกับแนวคิดของ (สงวน สุทธิเลิศอรุณ, 2525) ที่กล่าวว่า ครูมิได้สอนหนังสือหรือสอนคนเพื่อหวังค่าจ้างเพียงอย่างเดียว มิฉะนั้นจะไม่ต่างไปจากพ่อค้าหรือแม่ค้าเลย ครูที่ดีต้องเป็นนักปราชญ์ผู้ทรงศีล และผู้ทรงคุณธรรมจึงจะเป็นบุคคลชั้นครูได้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2533 ค.) ที่ได้วิจัยเกี่ยวกับคุณลักษณะและพฤติกรรมของครูพบว่า ครูควรตั้งใจสอนศิษย์ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเอาใจใส่ อุทิศเวลาให้แก่ศิษย์ รักษาชื่อเสียงของตนมิให้ขึ้นชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ห้ามประพฤติการใดๆอันอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์และชื่อเสียงของครูประพฤตินั้นเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ และวางตัวให้เหมาะสมกับกาลเทศะ และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ (ประสาน มาลากุล ณ อยุธยา และคนอื่นๆ, 2531) พบว่า ครูที่ดีต้องมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่มีขันติธรรมและเป็นตัวอย่างที่ดี

สำหรับพฤติกรรมในหมวดมุ่งมั่นพัฒนา ศรัทธาอาชีพครู อยู่ในระดับมากนั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เจตนารมณ์ในการจัดการศึกษาทุกระดับมีจุดมุ่งหมายอย่างเดียวกัน คือ ต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ ทักษะและเจตคติที่ดีโดยมีหลักสูตรแต่ละระดับเป็นตัวกำหนด และบุคคลสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรก็คือครู เพราะครูมีหน้าที่และความรับผิดชอบโดยตรงในการจัดประสบการณ์ด้านต่างๆให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทุกด้าน ดังนั้นครูผู้จะทำหน้าที่ดังกล่าวให้สมบูรณ์ได้จะต้องเป็นผู้มีความรู้ดี สอนดี ประพฤติดี มีคุณธรรม มีโลกทัศน์กว้างไกล และครูที่จะมีสมบัติดังกล่าวครบถ้วนได้นั้นจะต้องเป็นผู้ที่พัฒนาตนเองอยู่เสมอ ด้วยการแสวงหาความรู้ใหม่ๆเพิ่มเติมอยู่ตลอดเวลา ทั้งในและ

นอกระบบการศึกษา และในปัจจุบันสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาต่างๆ ได้เปิดกว้างสำหรับครูผู้มีความรู้ให้ได้ศึกษาต่อทั้งโครงการ กศ.บป. และลาศึกษาต่อเต็มเวลา จึงทำให้ครูผู้สอนส่วนใหญ่มีโอกาสดำเนินงานตนเอง และความก้าวหน้าในวิชาชีพครูได้อย่างไม่ยากนัก ซึ่งครูผู้สอนในทศวรรษที่ผ่านมาไม่มีโอกาส เนื่องจากมีโอกาสดำเนินงานในระดับสูง หรือมีพื้นฐานการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นอย่างต่ำก่อนได้รับการบรรจุเข้ารับราชการครูในปัจจุบันนี้เองจึงทำให้ครูผู้สอนได้พัฒนาความรู้ด้านเทคนิคและเจตคติได้อย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับแนวคิดของ (วิจิตร ศรีสะอ้าน, 2533) ได้กล่าวว่า วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูง ดังนั้นครูที่จะได้ชื่อว่าเป็นผู้มีการพัฒนาด้านวิชาชีพจะต้องพัฒนาด้านตนเอง 3 ด้าน คือด้านความรู้ หมายถึง การพัฒนาด้านความรู้ทั้งในด้านเนื้อหาสาระที่จะสอนทั้งในด้านวิธีการใหม่ๆ หรือเทคนิควิธีที่จะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพและด้านความรู้รอบตัวที่เกี่ยวกับชีวิต และข่าวเหตุการณ์ประจำวัน ด้านเทคนิควิธีครูจะต้องพัฒนาด้านตนเองให้มีทักษะ และความสามารถในการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบต่างๆ และพัฒนาเจตคติ คือการพัฒนาให้มีบุคลิกภาพเหมาะสมกับการประกอบวิชาชีพครู และอาจเป็นเพราะปัจจุบันครูผู้สอนมีโอกาสดำเนินงานที่จะได้เลื่อนตำแหน่งทางวิชาการให้สูงขึ้น ทั้งตำแหน่งอาจารย์ 2-3 จะต้องแสดงผลงานทางวิชาการซึ่งต้องนำเสนอผลงานดังกล่าวให้ ก.ค. พิจารณามติ ผลงานทางวิชาการจะต้องเป็นผลงานที่มีปริมาณและคุณภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่ ก.ค. กำหนดเพราะฉะนั้นการที่ครูผู้สอนจะมีโอกาสพัฒนาผลงานทางวิชาการของตนจนเป็นที่ยอมรับ ของคณะกรรมการได้ครูจะต้องศึกษาอบรมเพื่อให้ทราบวิธีการ และแนวทางทำผลงานวิชาการอย่างชัดเจน ครูผู้สอนยุคปัจจุบันจึงเข้ารับการอบรมทางวิชาการที่ทางสถาบันการศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดอบรมอยู่บ่อยๆ สอดคล้องกับแนวคิดของ (ศักรินทร์ สุวรรณโรจน์, 2535) ที่กล่าวว่า อาชีพของผมน้อยอย่างหนึ่งในขณะนี้ คือการบรรยายให้เพื่อนครูฟังเกี่ยวกับการจัดทำผลงานทางวิชาการ เพื่อจะปรับปรุงหรือเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 และเป็นอาจารย์ 3 ซึ่งมีจำนวนมากในขณะนี้ นอกจากนั้นครูจะต้องมีศรัทธาในวิชาชีพครู ตั้งใจให้ความรู้ความสามารถ

ทางวิชาชีพ เพื่อให้บริการแก่นักเรียนและสังคม มีความซื่อสัตย์ต่อหลักการของ อาชีพครู มีความรับผิดชอบในด้านการศึกษต่อสังคม ชุมชนและนักเรียน

กล่าวโดยสรุป จากเหตุผลในหมวดรอบรู้ สอนดี หมวดมีคุณธรรม จรรยาบรรณและหมวดมุ่งมั่นพัฒนา ศรัทธาอาชีพครู จึงทำให้ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

จากผลการวิจัยที่พบว่า เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมของครูผู้สอนที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปี และที่มีอายุราชการ 11 ปีขึ้นไป แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้ง โดยภาพรวมรายหมวดและรายด้าน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เพศ อายุ อายุราชการ คุณวุฒิการศึกษา ไม่ได้เป็นตัวแปรที่จะทำให้ครูผู้สอนมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ตรงกันข้ามกลับมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน อาจเป็นเพราะในปัจจุบันวิชาชีพครูไม่ได้รับการยกย่องเท่าที่ควร ปริมาณนิสิตนักศึกษาครูมีจำนวนมากเกินความต้องการ ระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาวิชาชีพครูและการเข้าสู่วิชาชีพครูยังไม่มีมาตรฐานที่ชัดเจน ตลอดจนภาวะเศรษฐกิจในสังคมที่ไม่ส่งเสริมขวัญ และกำลังใจในการปฏิบัติงานของครู จึงทำให้ครูที่มีข้อมูลส่วนตัวที่แตกต่างกัน แต่ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของครูผู้สอนตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู พ.ศ. 2536 ไม่แตกต่างกัน

2. จากผลการวิจัยที่ พบว่า ครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเลยมีพฤติกรรมหมวดรอบรู้สอนดีด้านความรู้และความสามารถในการวิชาชีพครู อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สภาพปัจจุบันของการผลิตครูยังไม่ได้มาตรฐานเท่าที่ควร เนื่องจากการเร่งผลิตครูมากจนเกินความต้องการ ในการผลิตมีกระบวนการผลิตที่ไม่มีประสิทธิภาพ และคุณภาพของผู้ที่เข้าสู่ระบบการผลิตก็ด้อยคุณภาพลงตามลำดับ ตลอดจนผลิตครูแล้ว ไม่ตรงกับความต้องการของหน่วยงานผู้ใช้ครู (ไอยเรศ ลิบลับ, 2532) ซึ่งสอดคล้องกับ(สมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์, 2530) ได้กล่าวถึงผลกระทบต่อสถานภาพครู และสถาบันผลิตครูว่า จากวิกฤตการณ์การว่างงาน ความตกต่ำในด้านคุณค่าของการศึกษาและการผลิตที่เน้นแต่เชิงปริมาณทำให้สถาบันผลิตครูได้นักศึกษาเข้ามา เรียนประ เภทที่สติปัญญา

ไม่สูงนัก โดยเฉพาะสถาบันผลิตครูของกรมการฝึกหัดครู ข้อยืนยัน คือ คำกล่าวของ (วัลลภ ตั้งคณารักษ์, 2530) ว่าคนที่สมัครผ่านเข้ามาเรียนครูนั้นปัจจุบันแตกต่างจากอดีต คือในอดีตผู้ที่เข้ามาเรียนครูต้องมีพื้นฐานความคิด ความต้องการที่จะเป็นครู และผู้ที่สามารถเข้าเรียนได้จะต้องมีพื้นฐานความรู้ในระดับมัธยมศึกษาของประเทศไทย สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (สัมภาษณ์) ได้กล่าวถึงผู้ที่เข้าสู่ระบบผลิต iva ว่า ผู้ที่ตั้งใจเรียนครูมาตั้งแต่แรก เมื่อประสบสภาพปัญหาการผลิตครูตลอดจนปัญหาครูล้นงานจบแล้วไม่มีงานทำ ย่อมทำให้เกิดความไม่ตั้งใจเรียนได้ ประกอบกับหลักสูตรการผลิตครู เน้นวิชาการมากกว่ากระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (ธวัชชัย ชัยจิรณายากุล, 2530) ตั้งข้อสังเกตไว้ว่าปัจจุบันทุกสถาบันได้รับปรับปรุงหลักสูตรโดยเน้นทุกด้าน อาจเป็นเพราะว่า ฝ่ายผลิตซึ่งเป็นนักการศึกษาส่วนใหญ่ยังให้ความสนใจในการฝึกสอนที่มีระบบ และการปฏิบัติอย่างจริงจัง จึงคิดว่าหลักสูตรการผลิตเน้นทั้งวิชาการและฝึกประสบการณ์อยู่แล้วแต่ถ้าวิเคราะห์หลักสูตรการฝึกหัดครูในปัจจุบัน พบว่า หลักสูตรการฝึกหัดครูเน้นด้านวิชาการหรือความรู้ทางทฤษฎีมากขึ้นเพราะในปัจจุบันมีรายวิชาใหม่ๆที่นักศึกษาจำเป็นต้องเรียนรู้อีกมากมายนอกจากนี้หน้าที่หลักในตำแหน่งครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ในสาขาวิชาที่ตนรับผิดชอบเป็นอย่างดี มีความสามารถในการสอนเพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้มากที่สุด และในการพัฒนาตนเองนั้นจะต้องเป็นหน้าที่ของครูอาจารย์โดยตรงที่จะต้องศึกษา ตลอดจนพัฒนาสังคมควบคู่ไปด้วย เนื่องจากสังคมมีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่เป็นสังคมเมืองมากขึ้นจึงทำให้พฤติกรรมของครูในด้านนี้ไม่ชัดเจนเท่าที่ควร ผลการวิจัยของ (เมธี ปิณฑนันทน์ และปราณี เถลิงผล, 2526) พบว่า จุดอ่อนของอาชีพครู ก็คือ รายได้น้อยแต่ต้องทำงานหนักเป็นสาเหตุทำให้ครูปราศจากความพึงพอใจในอาชีพที่ทำอยู่ ในที่สุดก็ส่งผลต่อประสิทธิภาพของงาน การสอนและคุณภาพของนักเรียนด้วย ดังนั้น เรื่องเงินเดือนหรือรายได้ของครูจึงเป็นเรื่องสำคัญ เพราะการมีเงินเดือนและรายได้ดี อาจจะทำให้ครูมีความพอใจมากขึ้น และช่วยสร้างกำลังใจให้ครูพัฒนาความสามารถในการปฏิบัติงานของตนให้ดียิ่งขึ้น และทำให้ครูมีความพอใจในตำแหน่งหน้าที่การงานยิ่งขึ้นด้วย นอกจากนี้

นี้การปฏิบัติงานด้านวิชาการของครู ขาดงบประมาณสนับสนุนอย่างเพียงพอ อีกทั้งครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาทำงานในหน้าที่รับผิดชอบมากมายหลายด้าน ทั้งด้านการสอนและทำหน้าที่พิเศษ

กล่าวโดยสรุป จากสาเหตุดังกล่าวจึงทำให้พฤติกรรมของครูผู้สอนในด้านความรู้และความสามารถในการวิชาชีพครู อยู่ในระดับปานกลางสอดคล้องกับงานวิจัยของ (วิทยา รุ่งนามา, 2536) ที่พบว่า ผลการปฏิบัติตนตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูอาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์ อยู่ในระดับปานกลาง

ด้านสนับสนุนการเรียนการสอน และด้านรอบรู้สถานการณ์บ้านเมือง และการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูมีหน้าที่และความรับผิดชอบโดยตรง ในการจัดประสบการณ์ด้านต่างๆให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทุกด้าน ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ครูจะทำหน้าที่ดังกล่าวได้สมบูรณ์จะต้องเป็นผู้มีความรู้ดี สอนดี ประกอบกับครูผู้สอนส่วนใหญ่มีคุณวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี และได้รับการอบรมระหว่างประจำการเพื่อเสริมความรู้ และประสบการณ์ที่ส่วนราชการเจ้าสังกัด หรือสถาบันการศึกษาอื่นๆจัดฝึกอบรมเพื่อให้ครูผู้สอนมีความรู้ ทักษะในวิชาชีพครู รวมทั้งครูผู้สอนสามารถศึกษาหาความรู้ได้ด้วยตนเอง จากสื่อประเภทต่างๆ สอดคล้องกับการวิจัยของ (ประสงค์ อวิโรชนกุล, 2534) ที่พบว่า พฤติกรรมการปฏิบัติงานของโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านความรอบรู้ สอนดี อยู่ในระดับมาก

จากผลการวิจัยที่พบว่า เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมของครูผู้สอนที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปี และที่มีอายุราชการ 11 ปีขึ้นไป เฉพาะในเรื่องจัดทำเอกสารและคู่มือในวิชาที่ตนรับผิดชอบ และในเรื่องเผยแพร่เทคนิควิธีการสอนใหม่ๆตลอดจนผลงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูผู้สอนที่มีอายุราชการ 11 ปีขึ้นไป มีความพึงพอใจในวิชาชีพครู สอดคล้องกับการวิจัยของ (สมใจ จิตวารินทร์, 2533) ที่พบว่า ครูที่ทำงาน 10 ปีขึ้นไป มีความพึงพอใจมากกว่าครูที่ทำงานต่ำกว่า 10 ปี ประกอบกับครูได้มี

โอกาสอบรม ศึกษาดูงานแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกันอยู่เสมอ และอาจเป็นเพราะปัจจุบันครูผู้สอนมีโอกาที่จะได้เลื่อนตำแหน่งทางวิชาการให้สูงขึ้นนอกนั้นแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การปฏิบัติงานด้านวิชาการของครูขาดความรู้ความเข้าใจ ในเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ขาดงบประมาณ นอกจากนี้ครูผู้สอนมีงานในหน้าที่รับผิดชอบหลายด้าน จึงไม่อาจที่จะปฏิบัติงานวิชาการได้เต็มที่

3. จากผลการวิจัยที่ พบว่า ครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเลยมีพฤติกรรมหมวดมีคุณธรรมจรรยาบรรณ ด้านความเมตตา กรุณา ด้านความยุติธรรม ด้านความรับผิดชอบ ด้านวินัย ด้านความขยัน ด้านความอดทน ด้านความประหยัด ด้านความเป็นประชาธิปไตยในการปฏิบัติงานและการดำรงชีวิต อยู่ในระดับมากทุกด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูผู้สอนต้องถือปฏิบัติตนตามระเบียบคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณ และวินัยตามระเบียบประเพณีของครู พ.ศ. 2526 และต้องปฏิบัติตนตามความคาดหวังของสังคมที่ยกย่องว่าครูคือปูชนียบุคคล ครู คือพ่อแม่คนที่สองของนักเรียน ครู คือแบบอย่างทางด้านคุณธรรมของสังคม ซึ่งถ้าครูคนใดมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไม่เหมาะสมจะได้รับการประณามอย่างรุนแรง ครูจึงต้องยึดมั่นในคุณธรรมจรรยาบรรณอย่างเคร่งครัดสอดคล้องกับแนวคิดของ (สงวน สุทธิเลิศอรุณ, 2525) ที่กล่าวว่าครูมิได้สอนหนังสือหรือสอนคนเพื่อหวังค่าจ้างเพียงอย่างเดียว มิฉะนั้นจะไม่ต่างไปจากพ่อค้าหรือแม่ค้าเลย ครูที่ดีต้องเป็นทั้งนักปราชญ์ผู้ทรงศีล และผู้ทรงคุณธรรมจึงจะเป็นบุคคลชั้นครูได้ และสอดคล้องกับการวิจัยของ (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2533) ที่ได้วิจัยเกี่ยวกับคุณลักษณะและพฤติกรรมของครู พบว่า ครูควรตั้งใจสอนศิษย์ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเอาใจใส่ อุทิศเวลาให้แก่ศิษย์ รักษาชื่อเสียงของตนมิให้ขึ้นชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ห้ามประพฤติการใดๆ อันอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์และชื่อเสียงของครูสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ประทวน อินทร์เถื่อน, 2536) ที่พบว่าข้าราชการครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กับกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 7 มีทรรศนะสูงสุด คือครูควรปฏิบัติตนให้สมกับเป็น

บุชนียบุคคล และงานวิจัย (เสมอ แสงวงศ์, 2537) ที่พบว่าโดยภาพรวมครูประถม ศึกษาจังหวัดหนองคายมีปัญหาพฤติกรรม การปฏิบัติตนตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ในระดับน้อย

จากข้อสังเกตจากการวิจัยที่ พบว่า พฤติกรรมอดทนอดกลั้นต่อคำวิพากษ์วิจารณ์สูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า คำวิพากษ์วิจารณ์ต่างๆจะสะท้อนให้เห็นว่าสังคมต้องการอะไรและคาดหวังอะไรจากครู ซึ่งบางครั้งพฤติกรรมของครูอาจเบี่ยงเบนไม่เหมาะสม ซึ่งสังคมไทยคาดหวังว่าครูควรเป็นแม่พิมพ์ของชาติ เป็นบุชนียบุคคลและเป็นพ่อแม่คนที่สองของเด็ก คำวิพากษ์วิจารณ์จึงเสมือนกระจกเงาที่คอยสะท้อนให้ครูเห็นภาพที่แท้จริงว่า ได้ประพฤติตนเหมาะสมหรือออกนอกกลุ่มนอกทางควรปรับปรุงพฤติกรรมและบุคลิกภาพส่วนตัวอย่างไร และพบว่า พฤติกรรม การตัดสินใจผลการเรียนด้วยความยุติธรรมสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าต้องปฏิบัติ การสอนอยู่กับนักเรียนซึ่งเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่ต้องการเป็นตัวของตัวเองต้องการแสดงศักยภาพของตัวเองให้เป็นที่ยอมรับของเพื่อนและบุคคลทั่วไป ครูจึงต้องมี ความเที่ยงธรรมทั้งการตัดสินใจผลการเรียนและตัดสินปัญหาที่มีความขัดแย้งระหว่างเพื่อน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2533 ค.) ที่ได้วิจัยเกี่ยวกับคุณลักษณะและพฤติกรรมของครู พบว่า พฤติกรรมที่ครูควรมีบทบาทมากที่สุดที่แสดงถึงความยุติธรรมในการตัดสินใจผลการเรียน คือต้องให้คะแนนถูกต้องตามความเป็นจริง และพบว่า พฤติกรรมการทำงานเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้อื่นได้ต่ำสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การทำหน้าที่เป็นแบบอย่างที่ดีทั้งในด้านความประพฤติ มีวินัย อุทิศเวลาให้แก่ศิษย์ ความมุ่งมั่นที่จะค้นคว้าหาความรู้ใหม่ๆมานำเสนอเพื่อ ความเป็นเลิศทางวิชาการ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีมีความยิ้มแย้มแจ่มใส มีไหวพริบดีแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มีความ เป็นประชาธิปไตยไม่หาความรู้อยู่เสมอและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เป็นภาระหนักสำหรับครูที่มีหน้าที่รับผิดชอบหลายด้านและมีปัญหาด้านเศรษฐกิจ

จากผลการวิจัยที่พบว่า เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมของครูผู้สอนที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปี และที่มีอายุราชการ 11 ปีขึ้นไป แตกต่างกันอย่างไม่มีนัย

สำคัญทางสถิติทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูผู้สอนต้องปฏิบัติตนตามความคาดหวังของสังคมที่ยกย่องว่าครู คือบุชนิยบุคคล ครู คือพ่อแม่คนที่สองของนักเรียน ครู คือแบบอย่างด้านคุณธรรมของสังคม ซึ่งถ้าครูคนใดมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไม่เหมาะสมจะได้รับการประณามอย่างรุนแรง ครูจึงต้องยึดมั่นในคุณธรรม จรรยาบรรณ อย่างเคร่งครัด สอดคล้องกับการวิจัยของ (เสมอแสงวงศ์, 2537) ที่พบว่า ครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดหนองคาย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู หมวดคุณธรรม จรรยาบรรณ อยู่ในระดับมาก

4. จากผลการวิจัยที่ พบว่า ครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเลย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรม หมวดมุ่งมั่นพัฒนา ศรัทธาอาชีพครู ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการพัฒนาชุมชน ด้านความรัก และ ศรัทธาในอาชีพครู อยู่ในระดับมากทุกด้าน

ด้านการพัฒนาตนเองพบว่า มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูมีหน้าที่และความรับผิดชอบโดยตรงในการจัดประสบการณ์ด้านต่างๆให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทุกๆด้านตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ครูจะทำหน้าที่ดังกล่าวได้สมบูรณ์ จะต้องเป็นผู้มีความรู้ดี สอนดี ประพฤติดี มีคุณธรรมมีโลกทรรศน์กว้างไกล และครูที่จะมีคุณสมบัติดังกล่าวครบถ้วนจะต้องเป็นผู้พัฒนาตนเองอยู่เสมอโดยศึกษาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งความรู้ต่างๆ เข้าร่วมประชุมสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความคิด สนใจกระตือรือร้นในการที่จะเข้ารับการอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ที่จะนำมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน คิดเทคนิควิธีการสอน หรือประดิษฐ์ผลงานแปลกใหม่มาใช้ในการเรียนการสอนสนใจติดตามเหตุการณ์ปัจจุบันและติดตามความเคลื่อนไหวทางการศึกษา โดยมีข้อสังเกตว่า พฤติกรรมในเรื่องการสนใจและการกระตือรือร้นในการที่จะเข้ารับการอบรม เพื่อเพิ่มพูนความรู้สูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนเห็นว่าการเข้ารับการอบรมจะทำให้มีความรู้กว้างขวางจากวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ และได้แลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์จากผู้เข้ารับการอบรมร่วมกัน ซึ่งมาจากสถานที่และประสบการณ์ที่แตกต่างกันอาจ

ก่อให้เกิดโลกทรรศน์ที่กว้างไกลในวิชาชีพและประสบการณ์ และพบว่า พฤติกรรมในการคิดเทคนิควิธีหรือประดิษฐ์ผลงานใหม่มาใช้ในการเรียนการสอนต่ำสุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ครูในโรงเรียนมัธยมศึกษามีงานหน้าที่รับผิดชอบมากหลายด้านทั้งด้านการสอนและทำหน้าที่พิเศษ จึงไม่อาจที่จะปฏิบัติงานด้านนี้ได้เต็มที่ และขาดความรู้ความเข้าใจในเทคโนโลยีสมัยใหม่ รวมทั้งการสนับสนุนด้านงบประมาณไม่เพียงพอ

ด้านการพัฒนาชุมชนพบว่า มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า การจัดการมัธยมศึกษาในปัจจุบันเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับประชาชน มีสถานศึกษาตั้งอยู่แพร่หลายในส่วนภูมิภาคทุก อำเภอ ตำบล และเกือบทุกหมู่บ้าน ประกอบกับหน้าที่หลักของโรงเรียนมัศึกษามีด้วยกัน 3 ประการ คือ การให้การศึกษ การให้บริการประชาชนและพัฒนาชนบท จึงทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างครูและชุมชนเป็นไปอย่างใกล้ชิด โดยมีข้อสังเกตว่า พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนสูงสุดทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ภารกิจของโรงเรียนมัธยมศึกษาจะบรรลุเป้าหมายได้ส่วนหนึ่งต้องอาศัยความร่วมมือสนับสนุนจากชุมชน เพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพยากรสนับสนุนกิจการของโรงเรียน ครูผู้สอนจึงต้องมีมนุษยสัมพันธ์อันดีต่อชุมชนส่วนพฤติกรรมการแนะนำความรู้ และเทคโนโลยีใหม่แก่ชุมชนต่ำสุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ครูอาจารย์ขาดความรู้ความเข้าใจในเทคโนโลยีใหม่ๆ มีงานในหน้าที่รับผิดชอบมากมายหลายด้านและขาดงบประมาณ

ด้านความรักและศรัทธาในอาชีพครู พบว่า มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ผู้ประกอบวิชาชีพชั้นสูงโดยทั่วไปมักจะมียศศักดิ์วิชาชีพของตนเพื่อพัฒนาวิชาชีพให้เป็นที่ยอมรับคอยพิทักษ์ผลประโยชน์และควบคุมจรรยาบรรณของสมาชิกให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ เช่น แพทย์มีแพทยสภา นักกฎหมายมีเนติบัณฑิตยสภา และครูมีคุรุสภาเป็นสถาบันวิชาชีพที่เป็นแหล่งกลางในการสร้างสรรค์จรรยาบรรณมาตรฐานวิชาชีพครู คอยเสริมสร้างสัมพันธภาพระหว่างสมาชิกและดำเนินการเพื่อให้วิชาชีพครูเป็นที่ยอมรับของสังคมทั่วไปว่า วิชาชีพครูก็เป็นวิชาชีพชั้นสูงเช่นเดียวกับ แพทย์ วิศวกร และนักกฎหมาย สอดคล้องกับผลการวิจัย

ของ (ประทวน อินทร์เถื่อน, 2536) ที่พบว่าครูมีทัศนคติเห็นด้วยกับการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูอยู่ในเกณฑ์สูง และผลการวิจัยของ (นุกูล ดันริยงค์, 2524) ที่พบว่า ครูมีความคิดเห็นโดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย ต่อหมวดการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครูและการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, ม.ป.ป. : คำนำ) กล่าวไว้ว่า คุรุสภาในฐานะสถาบันวิชาชีพครูมีหน้าที่อยู่ประการหนึ่งในการให้และเสริมสร้างความรู้ ความสามารถแก่ครู เพื่อความมีคุณภาพ และประสิทธิภาพของครู ทั้งนี้เพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูให้สูงขึ้น อันจะนำมาซึ่งการยอมรับนับถือแก่บุคคลทั้งในวงการวิชาชีพครู และวิชาชีพอื่นอีกด้วย โดยมีข้อสังเกตว่าพฤติกรรมในแต่ละเรื่องมีค่าใกล้เคียงกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า อาชีพครูในสายตาของบุคคลทั่วไปเป็นอาชีพที่ต่ำต้อย และต้องการยกฐานะวิชาชีพของตนให้เท่าเทียมกับวิชาชีพชั้นสูงทั่วไป

จากผลการวิจัย พบว่า เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมของครูผู้สอนที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปีและมีอายุราชการ 11 ปีขึ้นไป เฉพาะในเรื่องสนับสนุนองค์กรวิชาชีพ ครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า จากการที่ในปัจจุบันอาชีพครูมิได้รับการยกย่องเท่าที่ควร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากข้อคิดที่ว่า ไม่ว่าใครก็มาเป็นครูได้ ดังนั้นการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพโดยการให้ครูมีจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพครูซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งขณะนี้คุรุสภาได้ประกาศระเบียบคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณและวินัยตามระเบียบประเพณีของครู พ.ศ. 2526 และกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู พ.ศ. 2536 แล้ว แต่ในทางปฏิบัติสถาบันวิชาชีพครูอาจจะยังมีบทบาทในการส่งเสริมในด้านนี้น้อยอยู่ ดังนั้นถ้าสถาบันวิชาชีพครูได้ร่วมมือกับหน่วยงานที่ครูสังกัดอยู่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูได้ดำเนินการส่งเสริมจรรยาบรรณของครูให้สูงขึ้น ก็จะทำให้วิชาชีพครูเป็นที่ยอมรับของสังคม

5.6 ข้อเสนอแนะ

จากข้อค้นพบของการวิจัย และการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องรวมทั้งการอภิปรายผลจากข้อค้นพบของการวิจัยที่กล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมของครูผู้สอนตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู พ.ศ. 2536 ให้ก้าวหน้าสูงขึ้นดังต่อไปนี้

5.6.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1) ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมของครูผู้สอนตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู พ.ศ. 2536 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเลย โดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวด มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ดังนั้นครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเลย จึงควรได้ปรับปรุงและพัฒนาตนเองเพื่อยกระดับพฤติกรรมตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูให้สูงยิ่งขึ้นในทุกๆหมวด

2) ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมของครูผู้สอนที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปีและที่มีอายุราชการ 11 ปีขึ้นไปตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู พ.ศ. 2536 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเลย เมื่อเปรียบเทียบด้านความรู้และความสามารถในการวิชาชีพครู ในเรื่องการจัดทำเอกสารและคู่มือในวิชาที่ตนรับผิดชอบ เรื่องการเผยแพร่เทคนิควิธีการสอนใหม่ๆตลอดจนผลงาน และด้านความรักและความศรัทธาในอาชีพครู ในเรื่องสนับสนุนองค์กรวิชาชีพครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นควรเร่งพัฒนาครูผู้สอนให้มีความรู้ความสามารถตามเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา โดยส่งเสริมให้ครูได้มีโอกาสอบรม ศึกษาดูงานเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกันอยู่เสมอ และสนับสนุนสถาบันวิชาชีพครูให้ได้ดำเนินการส่งเสริมจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพครู ให้วิชาชีพครูเป็นที่ยอมรับของสังคม

3) กระทรวงศึกษาธิการควรเร่งรัด ให้มีการร่วมมือกับองค์กรที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูให้เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย และอำนาจการให้มีการจัดทำเอกสาร และเครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานวิชาชีพครู พร้อมให้เกิดการปฏิบัติ

4) ครูผู้สอน ควรตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ และค่านิยมของสังคมที่คาดหวังในพฤติกรรมของครู ที่จะต้องพัฒนาตนเอง ให้มีความรอบรู้ สอนดี มีคุณธรรม จรรยาบรรณ และมุ่งมั่นพัฒนา ศรัทธาอาชีพครู ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู พ.ศ. 2536 มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

5.6.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

จากข้อค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเพียงการค้นพบจากการศึกษาการวิเคราะห์แบบสอบถาม ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามเป็นครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเลย เท่านั้น จึงมีข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1) ควรได้ทำการศึกษาวิจัยเพื่อหาแนวทางในการดำเนินการพัฒนาพฤติกรรมของครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเลย ให้ไปตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู พ.ศ. 2536

2) ควรได้ทำการศึกษาวิจัยเพื่อหาสาเหตุพฤติกรรมของครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเลย ที่ยังอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู พ.ศ. 2536

3) ควรจะทำการศึกษาพฤติกรรมของครูผู้สอนตาม เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู พ.ศ. 2536 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาทั่วประเทศ

4) ควรจะทำการศึกษาพฤติกรรมของครูผู้สอน ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู พ.ศ. 2536 ของครูอาจารย์ในสังกัดอื่นๆ เช่น ครูอาจารย์ผู้สอนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สังกัดกรมการฝึกหัดครู สังกัดกรมอาชีวศึกษา และสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน เป็นต้น เพื่อเป็นแนวทางเปรียบเทียบ และเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุง เกณฑ์มาตรฐานให้มีความเหมาะสม สำหรับผู้เป็นครูโดยทั่วไป

5) ควรได้มีการศึกษาในแนวลึก โดยเฉพาะกับครูผู้สอนที่ประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงานหรือมีปัญหาในการปฏิบัติงาน เพื่อให้ทราบปัญหาในการนำเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง